

Dobai Gábor

**AZ ISZLÁM ÁLLAM
FELEMELKEDÉSE
ÉS BUKÁSA**

A táptalaj

Az ősi kultúra bölcsőjeként számon tartott Babilónia, Arménia, Mezopotámia, Média helyén manapság a jelenkori iszlámista terrorizmus darázfészkeket, és a békétlenség üszkös romjait találjuk csak. A civilizáció bölcsője sokat szenvedett a babiloni uralom óta a szeldzsuk törökökön keresztül egészen máig, amikor mélyen átideologizált terrorszervezetek újra csatasorba szedegetik az aszírok, káldeusok, örmények, perzsák leszármazottait. Az iszlámista terrorizmus nem ezen a vidéken született, de a régió geopolitikai sajátosságai, máig megoldatlan etnikai problémái, kiváló táptalajt biztosítottak ahhoz, hogy a Nyugat, vagy az eredet iszlám tanításoktól elhajló arab kormányok elleni támadások bázisává váljon. Az Arab-félsziget – H. J. Balfour egykori brit belügyminiszter kifejezésével élve – depressziós területein nagyszámú kisebb-nagyobb ország található, amelyek közül számos álfüggetlen „szuverén” állam az első világháború/olajháború eredményeképpen jött létre az egykori Oszmán Birodalom területén. Formálisan mindegyik élén szultán, sejk, vagy király állt, a legfőbb hatalmat azonban egy-egy angol tisztviselő képviselte. Az uralkodók és az angolok között ünnepélyesen megkötött szerződések voltak érvényben, amelyekben a külügyi kapcsolatok és a katonai ügyek ellenőrzését „önként” az angolokra ruházták. Ez volt a brit protektorátus intézménye. Bagdad, az „Ezeregyéjszaka” városa, zajos, piszkos, kőolajszagú brit gyarmati város lett, Mosul, melynek a Tigris bal partján elterülő részét a Biblia Ninive néven említi, úgyszintén. Kirkuk pedig az északi olajmező központja.

Amit az ősi civilizációból felszínre dobott a csákány, azt széthordták a Louvreba, a British Múzeumba, vagy máshova. Kis-Ázsiában (Anatóliában) – mely a szultánok régi birodalmának csak kis része volt – mára egyéb sem maradt a török világhódító álmaiból, mint az a föld, ahol – van Loon szerint – az athéni gyarmatok görög filozófusai először elmélkedtek a világ és az ember mibenlétéről, ahol ünnepélyes zsinatok merev zsarnoki tételekbe öntötték a hitet, ami szerint Európa élni tartozott. S a mai Szaúd-Arábia területén elhagyatott sivatagi barlangjában látta meg álmait egy arab tevehajcsár, miszerint ő Allah utolsó prófétája. Amikor 1920-ban Anglia kivonulni kényszerült a bakui olajmezőről, meginogtak pozíciói az összes közel-keleti államban is. Ezek 1920 és 1932 között részben vagy egészben a Szovjetunió segítségével lerázták magukról a brit protektorátus aranybilincseit. 1932-ben belpolitikai okok miatt Anglia kénytelen volt megszüntetni az Irak fölött gyakorolt mandátumot, a brit főbiztosból követ lett, a királyság pedig katonai együttműködési szerződést kötött Nagy-Britanniával. Az első világháború/olajháború eredményeként mesterségesen létrehozott, eredetileg királyság államformájú ország, amelyet ma Irak néven ismerünk, a jelenkori dzsihádisták terrorizmus darázsfészke lett. 1945 elején már nyilvánvaló volt, hogy a második világháborúnak hamarosan vége. Rooseveltnél a jaltai konferencia utolsó napján közölte a meghökkent Churchillel: hazafelé fölkeresi Szaúd királyt. Február 14.-én történelmi találkozóra került sor a Szuezi-csatornán, a NagyKeszertávon horgonyzó USS Quincy nevű amerikai cirkáló fedélzetén. A hivatalos napirend szerint a palesztin-kérdést vitatták meg, de a valódi cél az amerikai olajérdekek előremozdítása volt. Ibn Szaúd Abdel Aziz király és Franklin Delano Roosevelt elnök megállapodást kötöttek: az amerikai hadsereg biztosítja a királyi család uralmát, cserébe az Egyesült Államoké a szaúdi olajmezők kitermelésének joga. A tárgyaláson Ibn Szaúd megígérte, hogy országában csak amerikai olajtársaságok végezhetnek kitermelést. A

az Iszám Államból is kettő van, kiszabadult foglyok szerint a szíriai határon 2017 tavaszán formálódott egy újabb, minden eddigénél erősebb terroristabázis, szakértők szerint pedig a maradék IS összefoghat az al-Kaidával. Az al-Kaida – mint ernyőszervezet – irányítása alatt működik a Hay'at Tahrir al-Sham (Levantei Felszabadítási Szervezet, HTS), amely erős pozícióban van Szíria északnyugati részén, hatékonyan alkalmazkodik a megváltozott körülményekhez, miközben a hadicélok is átrendeződtek. Az IS fölött aratott győzelem után, a Nyugat most újra az Aszad-rezsim ellen fordult. Jemenben az Egyesült Államok drónokkal folytat hadjáratot az Arab-félsziget al-Kaidája (AQAP) nevű terrorszervezet ellen, amely az al-Kaida legveszélyesebbnek tartott ága, s amely számos merényletet kísérelt meg Nyugatra tartó repülőjáratokon. Ami a kalifát illeti, régóta betegeskedik, többször halálhírét keltették, így már többen is lesben állnak, hogy a helyébe lépjenek. Abu Bakr al-Bagdadi, az Iszlám Állam vezetője a terrorszervezet egyik északkelet-szíriai tábori kórházában haldoklik, mondta az iraki belügyminisztérium egyik tisztviselője 2018. február 12.-én, akit a Sky News Arabija televízió idézett, egy lapjelentésre hivatkozva. Az Iszlám Állam legnagyobb kapitulációjára 2018 áprilisában került sor a Qalamun hegység keleti részén, amikor a szervezet nagy mennyiségű nehézfegyvert, harckocsikat, és hadianyagot adott át a Szíriai Arab Hadseregnek. Az USA közvetlenül támogatta és fegyverekkel látta el a dzsihádistákat, hogy az általuk elfoglalt területeket használhassák felvonulási területként a szíriai főváros lerohanásához. Egy menetoszloppal erősítést próbáltak küldeni az amerikai megszállás alatt álló Al-Tanf térségből, amelyet az Al-Tanfot körülzáró kormánycsapatok 2018. április 23.-án megállítottak. Ez volt az IS utolsó esélye a Damaszkusz körüli térségben, amit elveszített. A politikailag kényes esetről a Syrian Arab Army oldal nem számolt be. Az Irakból és Szíriából kiszoruló Iszlám Állam most Afrikába helyezi át tevékenységét, s a Száhel-övezetből (ami éhségövet jelent) – akár a pásztorok tyúkai – az al-Kaida és a Boko Haram segítségével 500 millió mene-

kültet terelhetnek Európába. Ez garantáltan destabilizálná kontinensünket.

„Ne örüljete a vesztének emberek. Mert noha a világ megfolytotta a korcs dögöt, a szuka, amely szülte, megint tüzel.”(Bertold Brecht)

Hay'at Tahrir al-Sham (HTS) ellenőrző-átesztő pont Szíriában

Gránátvetők az utolsó offenzívában, az iraki-szaúdi hatát mentén.